

Nieuwsbrief van Fundatia Izvor

februari 2015

Hallo trouwe achterban!

'Als de dag van gisteren' kan ik niet zeggen als ik terugdenk aan ons vertrek naar Roemenië, maar dat het al 20 jaar geleden is, valt bijna niet voor te stellen!! Wat wel met zekerheid valt te constateren: het was en is een gezegende tijd!!

Maar als je denkt dat je in 20 jaar wel ongeveer alles meegemaakt hebt, heeft het laatste half jaar bewezen dat dat absoluut niet waar is. We zitten in een, laten we zeggen, 'interessante' periode, emotioneel gezien. Hieronder een uitleg... *Elles.*

Ouderenzorg

De hospice 'Alinare Mica' (Kleine Troost) draait alweer 5 jaar. Dat naar onze tevredenheid, maar vooral de patiënten en hun families zijn dankbaar voor deze plek. De wachtlijst en alle 20 bedden die continu bezet zijn bevestigen dat.

(www.hospicealinaremica.ro)

Daarnaast worden nog steeds dagelijks ruim 20 warme maaltijden gemaakt en bezorgd bij oudere hulpbehoevenden in de stad Iași in het kader van het tafeltje-dekje-project. Erica coördineert deze projecten het is haar gelukt een goed draaiend, stabiel team te vormen. Dat kost veel tijd en energie.

Mede daarom is haar nieuwe initiatief bewonderenswaardig. Samen met de psychologe van de hospice heeft ze een nieuw plan bedacht en in korte tijd vorm gegeven. Ze constateerden dat er behoefte bestaat aan opvang voor ouderen die zichzelf nog redelijk kunnen redden maar wel begeleiding nodig hebben, en socialisering zoeken. Bovendien zijn natuurlijk lang niet alle Roemenen arm en zijn er velen die in het buitenland werken en hun ouders graag goed verzorgd willen zien, tegen betaling. Dit is dus een vorm van opvang geworden die zichzelf financieel gaat voorzien.

In een plaatsje net buiten Iași, op een heuvel, is een hotel gehuurd waar 30 kamers klaar zijn gemaakt om bewoners te ontvangen. Op de begane grond zijn een keuken, eetzaal, kamers voor psycholoog en fysiotherapeut en een kapsalon ingericht. Op 27 december (de sterfdag van Erica's moeder een jaar geleden) vond de opening plaats en inmiddels wonen er 5 mensen. Het is nu spannend of dit zinvolle, dappere initiatief zal slagen, maar we hopen en bidden dat dat het geval zal zijn!! (www.centrulrezidentialacasa.ro)

Opvangboerderij

Deze vorm van opvang voor ex-tehuis/straatmeiden is 15 jaar geleden van start gegaan. Als we terugdenken aan de beginperiode met deze 'wilde' dames, is er echt wel veel veranderd in hun gedrag, vaardigheden en innerlijke rust. Toch zijn de sporen van zo'n traumatisch verleden soms zo diep dat heling een droom blijft. Dit is vooral heel duidelijk in het leven van Mihaela (41), waarover ik in de vorige nieuwsbrief ook schreef. De laatste jaren staan in het teken van periodes waarin ze psychoses krijgt. Begin december was er weer zo'n dieptepunt. Na een opname 2 weken moest ze het ziekenhuis verlaten (feestdagen!) maar terug naar de boerderij in Barnova kon absoluut niet omdat zich daar de 'triggers' bevinden, in haar beleving. De enige oplossing was dat Erica met haar verhuisd is naar onze flat in Iași, en daar momenteel nog steeds woont. Ziekte en zware medicatie hebben voor een totaal andere persoon gezorgd. Het lukt haar niet een richting in het leven te vinden die aan haar maatstaven van "geluk" voldoet. Erg zorgelijk!

De andere drie, Consuela (40), Mihaela (40) en Maria (34) wonen met mij op de boerderij in Barnova. Nu het winter is, zijn we wat minder actief maar er wordt gezorgd voor de huishouding en de veestapel, en we haken, borduren en breien wat af.

Tieneropvang

Dertien jaar geleden kwamen ze als timide, wereldvreemde meisjes bij ons binnen. Vijf kinderen uit een kindertehuis, ieder met een problematische start van het leven. We hebben er, samen met het team van verzorgsters, veel aan gedaan hun levens basis te geven en te stimuleren richting 'normaliteit'. En nu zijn we op het punt aangekomen dat ze meerderjarig worden....hoe staan het er voor?

Maria (19) doet dit jaar eindexamen op het lyceum. Lange tijd heeft ze volgehouden dat ze dat allemaal op haar sloffen redt, maar nu wordt toch duidelijk dat ze er te weinig aan gedaan heeft. Als het lukt, wordt het kantje-boord. We hopen het want daarna wil ze naar de evangelische universiteit in Oradea in West-Roemenië. Dichter gelegen bij Hongarije en westerse invloeden is de mentaliteit daar anders, vriendelijker, opener. Voor Maria met haar gezichtsafwijking, is de kans op acceptatie groter dan bij ons in het oosten.

Misschien ligt haar toekomst daar? Het is wel 12 uur rijden bij ons vandaan..... Wat op zich prachtig is, is dat Maria plannen maakt om gedoopt te gaan worden in onze kerkelijke gemeente. Het donkere randje is, dat haar dagelijkse leven nog niet in het gareel zit wat betreft eerlijkheid: liegen en stelen gaan haar erg gemakkelijk af. Waarschijnlijk het gevolg van een niet goed ontwikkeld geweten.

En dan Ana Maria (18). Alle jaren een handenbinder geweest wegens haar psychische problemen. Door haar gedrag was integratie in de maatschappij vrijwel onmogelijk. Op 27 dec werd ze 18. Voor Jeugdzorg moest een dossier gemaakt worden, met o.a. een verklaring van de biologische moeder. In de afgelopen jaren had moeder diverse keren toestemming gegeven voor de zorg van haar dochter bij Izvor. Maar ineens stond de pet anders, moeder wilde Ana thuis hebben! (Misschien financiële redenen?). En Ana, opstandig en provocerend, gaf ook aan dat ze weg wilde. Tot 30 december was onduidelijk wat Jeugdzorg ging beslissen maar ineens kwam een mail dat moeder haar op kon halen. En dat deed ze! Diezelfde middag ging Ana met moeder mee: zonder een bedankje van moeder voor 13 jaar zorg (wel beschuldigingen, slecht opgevoed) en zonder omkijken van Ana. In het begin vond Ana alles fantastisch, ondanks toilet buiten, waterbron op grote afstand, want ze mocht eten en doen wat ze wilde. En bij onze stichting was alles vreselijk geweest! Inmiddels kapt moeder het contact af en weten we niet hoe het met Ana gaat. Het heeft ons wel duidelijk gemaakt hoe weinig tot niet Ana gehecht is.

Met Mihaela (bijna 19) gaat het best goed, op school heeft ze het erg naar haar zin maar dit is het laatste jaar op het speciaal onderwijs. Een probleem is dat ze af en toe zomaar flauwvalt en erg snel moe wordt. Ze is o.a. hartpatiënt dus toen dat een paar weken geleden weer gebeurde, werd ze met de ambulance naar het ziekenhuis gebracht en cardiologisch getest. Niks te vinden. Een personeelslid ging naar huis om medische papieren te halen. Toen ze terugkwam, was Mihaela al weg. Het ambulancepersoneel kende die stichting Izvor wel, van de hospice, dus werd Mihaela na de onderzoeken daar mooi afgeleverd. Maar wat zegt de ambulancemedewerker daar tussen neus en lippen door: "U weet dat ze met het HIV-virus besmet is, hé?" Nou, geen idee!! Waar die informatie vandaan kwam, werd niet duidelijk. U begrijpt onze enorme schrik, uit onze papieren bleek dat ze bij een test in 2011 nog 'schoon' was, maar daarna? Twee weken in spanning gezeten tot een nieuwe test uitwees dat er niks aan de hand is!

Momenteel is onze grootste zorg Roxana. Sinds een jaar of 2 heeft ze een vriendje en de verkering heeft zich vooral ontwikkeld via de telefoon. Hij woont in een dorpje buiten Iași. Zij is en was een heel timide meisje voor wie integratie laat en moeizaam op gang kwam. Uiteindelijk begon ze wat te ondernemen zoals tekenles en paardrijden. Maar dit vriendje blijkt zo obsessief bezitterig te zijn, dat

ze van hem niks meer mag. Hij controleert haar zodanig dat ze vrijwel de hele dag telefonisch met hem in contact is. Zij, door gestoorde hechting, is zo blij iemand te hebben die 'van haar houdt' dat ze helemaal in zijn ban is. En nu heeft hij beslist dat ze bij hem komt wonen als ze 18 wordt en dat is over 2 weken! Wat hij met haar wil, is onduidelijk want hij heeft geen school en geen werk, en zijn ouders hebben geen ruimte voor Roxana. Niemand heeft meer invloed op haar, behalve hij. Erg zorgwekkend en we bidden voor haar. Momenteel het enige, maar tevens sterkste 'wapen'.

En de jongste Cristina (16)? Na een mindere periode een paar jaar geleden (o.a. met politie in aanraking) heeft ze het roer helemaal omgegooid! Een leuke, positieve meid waar niet zo heel veel intelligentie inzit, maar die wel een levenslust en vrolijkheid aan de dag legt die aanstekelijk zijn. Ze doet aan allerlei leuke activiteiten mee. Zo is ze momenteel met een grote groep op een vakantie in de bergen nadat ze op school mee heeft gedaan aan een project. Ze heeft vakantiewerk gedaan, volgt tekenlessen, wil weer op dansles en gaat sparen voor een make-upcursus.

Kinderboerderij

Het afgelopen jaar was druk en succesvol op 'de Ark van Noach'. Veel tevreden bezoekers. In de vakantie creatieve cursussen voor kinderen en een Vakantie Bijbel Week. Door ons georganiseerde uitstapjes voor kinderen uit afgelegen dorpjes. Een klassiek benefietconcert door kinderen. Een rommelmarkt. En erg blij was ik met de zorgboerderij-activiteiten voor kinderen met een beperking. In de periode april-juni/sept-okt. hadden we 3 dagen per week veel kinderen en jongeren 'aan het werk' op therapeutische basis. Bijzonder om te mogen doen. Om de contacten met de diverse scholen en instellingen warm te houden, bezoeken wij hen in de wintertijd. Elke dinsdag gaan Magda, mijn psychologe en ik op pad met konijnen en cavia's.

Inmiddels maken we ook andere plannen. In april komt weer een groep vrijwilligers uit Wezep e.o. om de kinderboerderij klaar te maken voor een nieuw seizoen. Dit jaar gaan we een paar hectare grond van een Duitse buurman gebruiken en op dit prachtige terrein gaan diverse aanpassingen gedaan worden. We hebben er nu al zin in!!

Tenslotte...

Misschien hebt u gehoord dat ook in Nederland er heftige dingen zijn gebeurd in ons gezin. Mijn ouders zijn toch vrij plotseling verhuisd naar Weidebeek in Wezep waar mijn moeder wegens Alzheimer op de zorgafdeling, en mijn vader er vlak bij in een mooi appartement woont. Ondanks de zorgen, ben ik dankbaar dat ze nu in goede handen zijn. Diep onder de indruk van de zorgzame mensen die om hen heen staan en de fantastisch georganiseerde professionele hulp!!

Bedankt voor al uw steun en voor het feit dat velen van u al 20 jaar achter ons staan op diverse manieren!!! We zouden het fijn vinden als u, ook nu, af en toe zou willen bidden voor bescherming van onze meisjes en voor energie en wijsheid voor ons.

Alle goeds!

Elles.